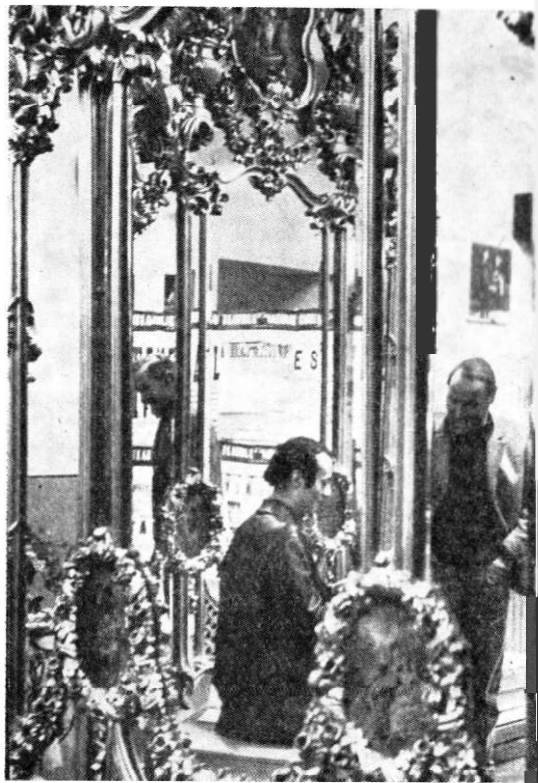

ION PAVLESCU

A absolvit I.A.T.C. în 1952. A jucat, încă din anii studenției, la Teatrul Național din București. Repartiizat la Petroșani, a interpretat acolo, timp de opt ani, o gamă variată de roluri. În 1960—61, la Arad. Din 1961, statornic pe vechea scenă a Naționalului craiovean, unde (după o scurtă întrerupere bucureșteană) trece drept vioara întâi.

Din abecedarul actorului. Prima literă: să nu te repeți; cite roluri, atâtea vieți... Numai lenea și lipsa de fantezie sînt uniforme.

Cîndva, generația mea era „schîmbul de mîine”. Acum, un alt „mîine” mă întîmpină... Iată-l lîngă mine: Tudor Gheorghe... Dar nu-i cedez locul, îi fac loc.

În clipele de răgaz, refugiul cel mai odihnător: lunea de sunete și de tulburare a marelui titan...

„If“... (Dacă) de Kipling, caligrafiat
pe ușă. Extravaganță? Nu. O lecție-
memento pentru copii: să ajungă
Oamenii!

Pagina pe care o repeți zilnic, și aici
la Craiova, devine, în doi, pagină de
viață

În Henric al IV-lea de Pirandello.
Intrarea în scenă: momentul cel mai
greu

*In parcul
din Tg. Jiu,
tatăl și fiica -- în
escapadă*

*La „masa“
lui Brâncuși :
a te deprinde
cu elocvența „tăcerii“ !*

*Pus în
„dificultate“
de propriul său
fecior :
greu „misie“
jocul asta
de șah...*